

A Békési Református Egyházközség időszakos, ingyenesen megjelenő kiadványa
• III. évfolyam 2. szám • megjelenik: 2021. december

**„Békességet hagyok nektek:
az én békességemet adom nektek;
de nem úgy adom nektek,
ahogy a világ adja.
Ne nyugtalankodjék a ti szívetek,
ne is csüggedjen.”**

Jn 14,27

Molnár Mátét választotta lelkésznek az egyházközség

November 28-án egyházközségi választói közgyűlést tartott a Békési Református Egyházközség, amely egyhangúan Molnár Máté eddigi beosztott lelkészt választotta meg a Békési Református Egyházközség lelképásztornak.

A református gyülekezet élén immár közel 28 éve Katona Gyula állt vezető lelkészként, aki Beszteczei András követte a tisztségben. Mivel szeptember 7-én öregségi nyugdíjas lett, így a megüresedett lelkési állásra megindult a választási eljárás. A választási folyamat lezárásáig és az új lelkész beiktatásáig Katona Gyula, mint helyettes lelkész vitte, viszi tovább az ügyeket. A gyülekezetet irányító presbitérium úgy döntött, hogy nem kíván nyílt pályázatot kiírni, hanem meghívással tölti be a posztot. A választás Molnár Mátéra esett, aki szeptember 15-től az intézményi Igazgatótanács elnöke és intézményi lelkész. A választási közgyűlést meg-

előző istentiszteleten az egyházmegyei Koncz Zsolt Sarkad-belvárosi lelkész, valamint dr. Tóth János egyházmegyei presbitéri tanácsos képviselte. Az igehirdetés szolgálatát az Ézs 63,19-64,8 alapján a sarkadi lelkész végezte, aki elmondta: Isten fel akar rázni, meg akar mozdítani. Sajnos, az ünnepre készülést beárnyékolja a járvány, az emberek idegesek, nyugtalanok. Sokan meghalnak, ez felzaklatja az embert. Imádkozunk kell a szabadításért. Megszületett és eljött értünk a megváltó. Ma is megnyílik az ég, megszólít az ige. Mindig van tovább Istennél és Istenben, Aki megszággatta értünk az eget. A teremő Isten a testté lett Igében, Jézus Krisztusban el-

jött és megváltott bennünket. Nézzünk befelé és felfelé. Imádkozunk többet és mélyebben, lássuk meg, hogy Isten „megszággatta az eget.” Vigyük el a lángot, az örömhírt az embereknek.

A választási eljárás lefolytatása után advent első vasárnapján a gyülekezet szavazati joggal rendelkező tagjai tartottak közgyűlést, ahol arra a kérdésre kellett válaszolni, hogy elfogadják-e a gyülekezet lelkészének Molnár Mátét. A gyülekezet tagjai ellenszavazat nélkül úgy döntöttek, hogy a Békési Református Egyházközség lelkészévé választják a jelöltet. A fellebbezési időszak lejárta után, december 18-án kerül sor a megválasztott lelkész beiktatására, aki Gellén János főgondnokkal együtt, ketős elnökségi rendszerben irányítja az egyházközséget. A hivatalátadás a két ünnep közötti időpontban lesz.

Bemutakozik Molnár Máté lelkész

1989-ben születtem Kazincbarcán. Életem első 14 évét egy kis borsod megyei faluban töltöttem, Szuhogyon. Húgommal szerető

családi közösségben cseperedhettünk fel. A református identitásom alapjait elsősorban anyai nagymamám gondoskodásának köszönhetem, aki egész kicsi koromban már kézen fogott, hogy kísérem el a templomba, ahol ezáltal korán megismerkedtem a szokásokkal, énekekkel és a hitünk alapjaival. A mai napig hálás vagyok neki ezért. Gyermekként, ahol tudtam bekapcsolódtam a gyülekezeti munkába. Református gyökereim a szuhogyi gyülekezetben fejlődtek ki, szeretettel gondolok vissza ezekre az évekre.

Az általános iskola után Miskolcra kerültem a Lévy József Református Gimnáziumba. Kemény iskola volt, de

nagyon sokat adott. Nemcsak tudást, világnézetet, tartást kaphattam itt, hanem megtapasztalhattam egy nagy iskola református szellemiségének jó-tékony hatását. Itt kaptam Istentől az elhívásomat, majd az érettségit követően a Debreceni Hittudományi Egyetemre adtam be jelentkezésemet.

Szerettem debreceni diák lenni. Debreceni teológusnak lenni azt jelenti, hogy egy nagymúltú, híres elődöket oktató intézmény része lehet az ember. Azt gondolom, nincs még egy olyan iskola Magyarországon, ami ennyire összeszővődött volna a magyar református egyház múltjával és jelenével. Megtisztelő érzés itt tanulni, de ugyanakkor nagy felelősséggel is jár. Most már a mi generációnkon a sor, hogy öregbítse elhivatottságával és tudásával a debreceni szellemet.

A teológia utolsó éve az úgynevezett gyakorlati év. A békési reformátusok kedvenc professzorának, Marjovszky

Tibornak köszönhetem azt, hogy ide kerültem Békésre. Hálás vagyok ezért. Egy többszáz éves múlttal rendelkező, sokrétű és jól működő gyülekezetbe csöppentem akkor. Közben eltelt hét esztendő, melyek során hatodéves gyakornokból, beosztott lelkésszé cseperedtem. Ez idő alatt igyekeztem minél inkább képezni is magamat, úgy érzem, a békési hétköznapiok kihívásai megkövetelik, hogy egyre több tudással felvértezve nézzünk szembe az akadályokkal. Visszatértem tanulni Debrecenbe, így már vallásánárként is taníthatok iskolánkban, valamint épp képzésben lévő mentálhigiénés szakember is vagyok a Semmelweis egyetemen. Az évek során Isten megengedte azt is, hogy megtalálhassam a másik feletem, a feleségemet. Négy éve házasodtunk össze, és azóta már hárman, kisfiunk társaságában élhetjük meg a feladatokkal, de ugyanakkor szeretettel és áldásokkal teli napjainkat.

Az egyik legszebb protestáns jelkép: a Luther-rózsa, és annak jelentése

A Luther-rózsát széleskörűen használják szimbólumként az evangélikus egyházban, megjelenik a templomok homlokzatain, belső díszítésein, ablaküvegein, továbbá kiadványokon, apróbb dísz- és emléktárgyakon, például könyvjelzőkön, bibliaborítókon, kitűzőkön és még felsorolhatatlanul sok helyen. A jelkép nagyon dekoratív és mélységes jelentéssel bír, melyet minden protestánsnak érdemes mélyebben megismernie.

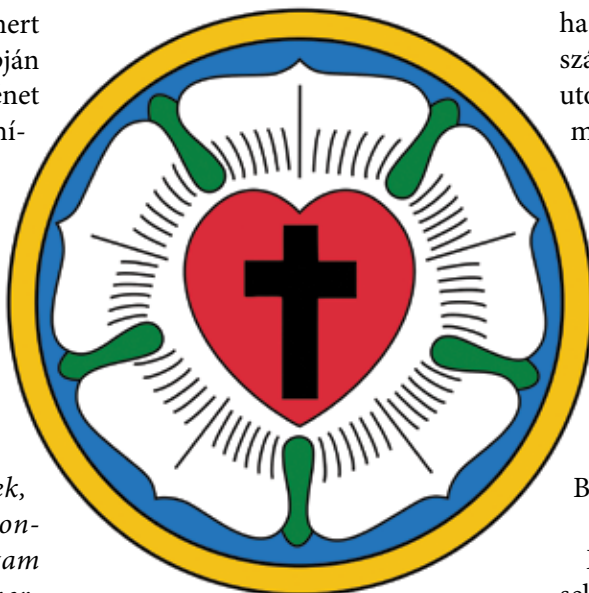

A Luther-rózsa (Lutherrose) eredetileg Luther Márton személyes jele volt, amire a hatalmasra duzzadt levelezése miatt volt szükség. Vitairatait, okmányait és leveleit Luther ezzel a pecsétgyűrűvel hitelesítette. A közel 500 évvel ezelőtti első formája valamivel egyszerűbb volt a mai Luther-rózsánál, egy ötszirmú rózsza közepén szív volt látható, abban egy kereszt, és köriratként: VIVIT. Ez a latin szó magyarul annyit tesz: él!, és Jézus Krisztus feltámadására utal. A ma is ismert változat - színezéssel - ennek alapján készült 1530-ban. Egy ismert történet szerint a felesége, Bóra Katalin hímezte neki meglepetésként.

Érdemes figyelmesen elolvasnunk, hogy mit írt a jelkép szimbolikájáról Luther Márton 1530. július 8-án egy levélben (Lazarus Spengler városi jegyzőnek, akit a pecsétgyűrű elkészíttetésével megbízott):

„Minthogy tudni szeretnétek, hogy pecsétem jól sikerült-e, elmondom, milyen gondolatokat akartam pecsétnyomómon, teológiám ismertetőjegyén, megmintázni. Benne kellett lennie elsősorban a keresztnek. **Fekete kereszt a szívben,** amelynek pirosnak kellene lennie, hogy állandóan emlékeztessen a Megfeszítettbe vetett hit boldogító hatalmára, mert akkor leszünk igaz emberek, ha szívből hiszünk. Ez a kereszt fekete ugyan, megöl

és fájdalmat okoz, de meghagyja a szívet eredeti színében, nem semmisíti meg a természetet, hanem életben tartja. Az igaz ember hit által él, mégpedig a Keresztrefeszítettben való hit által. **Ez a szív fehér rózsán pihen.** Azt jelenti ez, hogy a hit örömet, vigasztalást és békességet terem, tehát viruló fehér rózsákon vezérel bennünket. Nem úgy adja a békét és örömet, mint a világ! Ezért kell fehérnek és nem pirosnak lennie a rózsának. Mert a fehér a lelkek és az angyalok színe. **Ez a rózsza égszínkék mezőben**

virul, mert az ilyen lelki és hitbéli öröm az eljövendő öröm előhírnöke már most a hitben élve és remény-ségben hordozva. De még nem az igazi öröm. **Ezt a mezőt aranygyűrű veszi körül.** Az ilyen boldogság ugyanis örökké tart a mennyben, nincs vége, drágább minden öröm-

nél és vagyonnál, ahogyan az arany a legnemesebb és legdrágább fém.”

Ez tehát nem csupán Luther teológiájának ismertetőjegye, hanem **minden keresztény hite alapjainak összefoglalása, amely az összes lényeges sarokpontra emlékeztet és szívünk-re helyezi annak teljességét.** A mi Krisztusra tekintő, **újszövetség-központú protestáns hitünknek minden vonását tartalmazza.**

A Luther-rózsa jelentését magyarázó kis versike:

„Kinek szívében Krisztus keresztre,
Annak tövisek közt is rózsás lesz élete,
Reá kéklőn mosolyog az ég,
És Krisztus szeretete aranyozza be életét.”

Minden közösség életében összetartó erőt jelent a közös jelképek használata, hiszen azok térben és időben összekötik az embereket. Jó lenne, ha egyre több helyütt látnánk a 21. században is ezt a szimbólumot. Az utóbbi időkben divatja lett. Láttam már például fotón Luther-rózsával ékesített fából faragott faliórát, utcai díszburkolatot ezzel a szimbólummal, de még süteménydíszító nyomópecsétet is. Továbbá 2017-ben, a reformációt elindító nevezetes 95 lutheri tétel kifüggesztésének 500 éves jubileumán, csodálatos 50 eurós arany pénzérme készült a mintázattal Deutsche Bundesbanknál.

Én mindig büszkén és boldogan viselem ruhámon, kabátomon, szóval látható módon a Luther-rózsát, amely nem pusztán protestáns (evangélikus) elköteleződésekre utal, hanem a jelkép mélységes szimbolikáját nem ismerőknek sokkal inkább egyszerűen csak viselő – vállalt – kereszténységét teszi egyértelművé. „Rózsákon jár Krisztus híve, ha keresztet hordoz szíve.”

Szegfű Katalin, újságíró

Interjú Katona Gyula nyugdíjba készülő lelkipásztorral

– Miért döntött a lelkeszi hivatás mellett?

– A gimnáziumi éveket a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában, az ország akkori egyetlen református középiskolájában töltöttem. A nyári szünetekben lehetőség volt diákmunka vállalására a Német Demokratikus Köztársaság (NDK) területén, egy egyházi fenntartású szeretetotthonban. A nyelv gyakorlása mellett vonzott a diakóniai munka is, ami akkor még ismeretlen volt számomra. Fogyatékos gyermekek között tölthettem el több nyáron át alkalmanként 3–3 hetet. A gimnázium 3. évét követő nyáron, immáron 2. alkalommal sikerült kijutnom erre a nyári munkára, ahol az egyik vasárnapi istentiszteleten, szinte egyik pillanatról a másikra fogalmazódott meg bennem az az elhatározás, hogy nekem lelkipásztornak kell lennem. Mindezt elmondtam a velem lévő 2 teológus hallgatónak, akik ettől kezdve sokat imádkoztak értem, hogy elhatározásom végleges legyen.

Amikor hazatértem a szüleimhez, nekik is elmondtam, hogy mi történt, s hogy döntésem végleges. Lelkész édesapám, aki soha egyetlen szóval nem kért arra, hogy kövessem példáját, könnyes szemmel vette tudomásul a számára bizonyára felemelő hírt. Ekkor tudtam meg, 17 évesen, hogy születésem után, amikor hazahoztak a kórházból, első útja a templomba vezetett velem, ahol felajánlotta az életem Isten szolgálatára.

– Sokan nem tudják, hogy közel állnak Önhöz a természettudományok is. Habár egyesek megpróbálják szembeállítani a természettudományt és a hitet, de Ön sokszor hangsúlyozta, hogy a két dolog nem áll szemben egymással. Hogyan vélekedik erről a kérdésről?

– Amikor a fentebb leírt elhívásom történt, abban a tanévben két természettudományos tárgyból is országos helyezést értem el. A Debreceni ATOMKI által meghirdetett országos fizikai tárgyú diákpályázaton első helyezést értünk el osztálytársammal, aki fizikus lett. Ezzel egy időben kémia tantárgyból elindultam az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen, ahol országos 3. helyeztként végeztem. A tanév végén behívtak a nemzetközi kémiai diák-olimpiai csapat válogatójába. Egy hetet tölthettem el az ELTE Természettudományos Tanácskén. Végül csak azért nem kerültem be az 5 fős csapatba (20 fő közül válogatták ki a csapattagokat), mert egyházi iskolába jártam, s a verseny Bulgáriában volt, ahová nem kívántak magukkal vinni. Azonban így vált lehetővé a Németországi nyári diákmunka, ahol a fentebb leírt elhívást megkaptam. Akkor értettem meg: nincs véletlen, mindennek megvan a maga értelme.

A természettudomány azóta sem áll tőlem messze, érdekelnek az új eredmények, felfedezések, bár nem sok időm volt eddig ezekről részletekben tájékozódni. Vallom: az Isten által teremtet világ és a benne lévő törvényszerűségek minél teljesebb megismerése nem eltávolítanak Istentől, hanem egyre közelebb visznek hozzá, Akire éppen ezen területek megismerésével csodálkozhatunk rá még inkább.

Hittan órákon is sokszor elmondtam a tanítványaimnak: a tudománynak nem a hit az ellentéte, hanem a tudatlanság, a hitnek pedig a hitetlenség. Ha csak ennyit megjegyeztek és magukkal vittek, akkor már nem volt hiába való a munkám közöttük.

– Milyen eredményekre büszke, a több mint negyedszázados békési lelkészisége idején?

– Nehéz lenne bármit is kiragadni, előtérbe helyezni. Annál is inkább, mert a lelkész egy közösségnek a része, ahol a munka, s ezzel együtt az eredmények is közösek. De ott volt és van most is mögöttem a családom is, így az eredmények az övék is.

Amit nagyon köszönök Istennek, hogy a 27 és fél esztendei békési szolgálatomnak van egy jól látható íve, benne egy igen nehéz elindulással, s most egy csodálatos megérkezéssel, amikor hálás szívvel tekinthetek vissza a megtett útra. Arra, hogy építhettem parókiát, iskolát, templomot, most pedig épül az új óvoda is, miközben építhetem azt a gyülekezetet, akik közül már csak nagyon kevesen vannak közöttünk olyanok, akik az elindulásomkor is már velünk voltak! Szinte kicserélődött az egész gyülekezet. De most is vagyunk, létezőnk, szolgálunk! És közben sok sok gyermeket, fiatal taníthattam, nevelhettem, akik évek, évtizedek múlva is mosolyogva, ismerősként köszöntenek.

– Mit tart a legnagyobb sikerének a békési szolgálata során?

– A fentebb leírtakon túl talán azt, hogy nem csak a gyülekezet fogadott el több évtizeden át lelkeszének, hanem városunknak is megbecsült polgára lehettem. Ide érkezésemkor az egyik interjúban megkérdezte tőlem az egyik újságíró, hogy melyik pártnak vagyok a tagja, esetleg szimpatizánsa? Már akkor leszögeztem: egyiknek sem. Egy lelkész ne pártoskodjon, hanem szolgáljon minden olyan jó ügyet, amivel a rábízott közösség életét segítheti. Igyekeztem mindvégig ehhez tartani magamat.

– Hogy ünnepli az első nyugdíjas karácsonyát?

– Mivel még csak papíron vagyok nyugdíjas, ezért a karácsonyi szolgálatokból ugyan úgy kiveszem a részem, mint ahogyan eddig is az elmúlt

évtizedek során. A most megválasztott fiatal lelkész kollégámnak a beiktatására december 18-án kerül sor, a hivatalt a tervek szerint a két ünnep között adom át. Így az új esztendővel kezdődhet meg a tényleges nyugdíjas életem. De ez is „munkával”, mert a jelenlegi elképzelés az, hogy január 2-án, vasárnap tartom meg a búcsúszolgálatomat a templomban.

minél több szabad-idős tevékenységet folytatni.

– A családjával Békésen vásároltak családi házat néhány éve. Ön ugyan nem békési születésű, és más városokban is volt szolgálati helye, de miért Békést választotta végül a nyugdíjas évei színhelyéül?

Ennek egyik oka, hogy gyulai születésűként a Körösök Völgye mindig

élnék, és azokat, akik körülveszik őket. Sajnos, egy olyan világban élünk, ahol sok-sok korábbi értékes dolog elveszítette jelentőségét, s helyükre a globalizálódó világ „vívmányai” kerültek. Találjuk meg újra azokat az értékeket, amelyek szebbé, boldogabbá, teljesebbé tehetik egyéni és közösségi életünket!

Mint a békési gyülekezet korábbi lelkésze pedig azt kérem az Olvasó-

– Nyugdíjasként tervezi-e, hogy vállal lelkészi szolgálatokat vagy pedig végleg pihenni szeretne?

Egy lelkész életében nincs igazán nyugdíjas időszak. Vagy ha igen, akkor annak komoly oka van, rendszerint olyan betegség, ami már nem teszi lehetővé a szolgálatokat.

Természetesen ezután is szívesen végzek majd lelkészi szolgálatokat, ha erre megkérnek. De ezt minden esetben a gyülekezet megválasztott lelkésze teheti meg, akár itt Békésen, akár máshol, más gyülekezetbe hívnak majd.

– Milyen tervei vannak a következő évekre?

Elsősorban a családommal szeretnék minél többet együtt lenni, illetve

is meghatározója volt az életemnek. Szülővárosomból 14 évesen elkerültem a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumába, majd ugyanott folytattam az egyetemi tanulmányokat is. Fiatal lelkészként Gyulaváriban, Tiszafehérváron, majd Túrkevényen szolgáltam, a 3 helyen összesen 14 éven át. Békésen pedig már közel 28 éve élek, tehát itt éltem legtöbbször életem során, s ideköt a családom és feleségem is, aki békési születésű. Meg sem fordult a fejemben, hogy máshol éljünk le az életünket. Jól érzem itt magamat, ahogyan mindig is mondtam: „ez egy élhető kisváros”!

– Mit üzen az olvasóinknak?

– Becsüljék meg azt a helyet, ahol

inktól, hogy aki még számon tartja reformátusságát, az legyen büszke református elődeire, akik valamikor sok-sok áldozattal tették naggyá ezt a gyülekezetet. Lépjenek az örököibe, s ha valamiért el is távolodtak az egyháztól, a gyülekezettől, értékeljék át eddigi álláspontjukat, mert a Békési Református Műemlék Templom mindig nyitott ajtókkal várja a betérni szándékozókát, ahogyan a Gyülekezet is szívesen fogadja a közösségébe vágyókat!

Éppen tegnap volt napi igeolvasmányunk az alábbi Ige, amit most szeretnék mindenki szívére helyezni:

„Közeledjete Istenhez, és Ő közeledni fog hozzátok!” (Jakab 4,8.)

A karácsonyi este a résztvevők szemszögéből

Kedves Olvasó!

Karácsony az egyik legfontosabb keresztyén ünnep, hiszen Isten emberre létééről, hozzánk egészen közel hajoló szeretetéről ad tanúbizonyságot mindannyiunknak. Ebben a cikkünkben most az utolsó szó legyen kimon-dottan hangsúlyos: mindannyiunknak.

Ugyanis a karácsony nem egyszerűen a gyermekek vagy a családok ünnepe. Nem a gazdagoké vagy a szegényeké. A fiú születése minden embernek örömezenet jelent. Megmutatva mindannyiunknak, hogy nekünk olyan Istenünk van, aki vállalta, hogy emberré legyen. Tette ezt azért, hogy mi magunk ne egy távoli, egy érinthetetlen Istenként tekintsünk rá, hanem egy olyan Istenként aki valóban végigjárta az emberi élet minden magasságát és mélységét.

Jó egy ilyen Istenben hinni! A következő gondolatok éppen ezekből az élethelyzetekből szólnak hozzánk. A pásztorok, a bölcsek, a fiú közeli családja mind-mind más szemszögből szemlélték az eseményeket, de mégis ugyanaz a reménység és hála fogalmazódik meg bennük.

PÁSZTOROK

Az éjszakai szabad ég alatt örködve, a nyáj melegében hirtelen nagy fényesség ragyogott fel. Körbevett minket az Úr dicsősége, mennyei fény áradt a vaksötétben. Nagy félelem lett úrrá rajtunk, de erőteljes angyali szó hangzott: „Ne féljete, mert íme nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.” Örömhír szólt hozzánk,

akik a ranglétra alján állunk, és csak játékszerei vagyunk mindenféle hatalmasságnak. Nekünk is született a Megváltó, értünk is megérkezett. Jelet kell követnünk, amit az angyal tol-mácsol. Jászolban fekvő gyermek felé visz utunk. Istálló jászolában, és nem a palota tündöklő termében született. Közénk jött, pedig felettünk áll. Hirtelen angyali kórus dicsérete hangzik: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberek-hez jóakarat.” Valóban békesség és

dicsőség jött a földre. Vonz minket, hogy lássuk, ki Ő?! „Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr a tudunkra adott.” Gyöngye gyermek, pislákoló fények, de annál nagyobb szeretet ami körbevesz minket. Isten megmutatta dicsőségét, részesévé tett az Ő nagy terveinek. Hozzánk hasonlókhöz érkezett ez a megváltó szeretet. Mindazokhoz, akik megfáradtak, megterheltek, nincs megbecsülésük. Most visszakaptuk a reményt.

BÖLCSEK

Egy nagyon fényes csillag tűnt fel az égen napkeleten. Az Ő csillaga. Felkerekedtünk hát, és elindultunk, hogy lássuk a zsidók királyát, aki most született. Először Jeruzsálembe érkeztünk, ahol mindenkitől, akitől csak tudtuk megkérdeztük: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” A hírünk eljutott Heródes királyhoz is, aki titokban hívatott minket és kikérdezett bennünket, hogy mit tudunk erről a csillagról? Elmondtunk mindent, amit csak tudtunk. Elküldött bennünket Betlehembe, hogy

ott kérdezősködünk a gyermek felől, s ha megtudunk valamit, menjünk vissza és mondjuk el neki. A csillag vezetett bennünket tovább és egyszer csak megállt Betlehemben egy istálló fölött. Nem tudtuk ezt mire vélni, hiszen király született, akinek nagy pompa jár. Téves volt az útmutatás, vagy Heródes vezetett félre bennünket? Bementünk. Megláttuk a gyermeket és anyját, Máriát. Igen! Ő az! Jó helyen járunk! Tudtuk és éreztük, Ő a Zsidók Királya, a megígért Messiás. Leborultunk előtte, úgy imádtuk Őt. Természetesen nem érkeztünk üres kézzel. Aranyat, tömjént és mirhát vittünk a Királyok Királyának. Csodálatos volt az út, felfoghatatlan, hogy ami eddig csak ígélet volt a régi bölcsektől, az most beteljesedett. Amit eddig csak ésszel tudtunk, most szívből hisszük! Megszületett a Megváltó, az Úr Jézus!

MÁRIA ÉS JÓZSEF

Gyakran gondoltunk egymásra, álmództunk, milyen lesz majd, mikor egybekelünk. Igazán tiszteltük egymást. József, az ács, erős, tehetséges, becsületes férfi. És Mária, még fiatal, tiszta, istenfélő lány. Hálát adtunk Istennek minden nap azért a gyönyörű ajándékért, amit egymásnak jelentünk. Elköteleződünk egymás iránt, és arra készültünk, hogy kölcsönösen vigyázunk, gondoskodunk a másiktól, mint férj és feleség. Mindketten

hétköznapi emberek voltunk. Isten azonban valami különlegeset szánt számunkra. Előtte azonban próbára tett minket. Nem csak a benne vetett hitünket, de a kapcsolatunkat is.

Mária szerette Istent, mégis félelmetes élmény volt számára, mikor az Ő anyaga, Gábiel, megjelent előtte. A döntés Mária kezében volt. Mit válaszol Istennek? Ellenáll neki, vagy pedig alázatos szolgáljaként, önként vállalja, hogy Isten rajta keresztül vigye véghez tervét. Mária bízott Istenben és örömmel igent mondott. De az angyal alighogy elment, rettegés fogta el. Hogy mondhatná el mindezt Józsefnek? Hogy is hinne neki! Mekkora csalódást fog okozni édes jegyesének, ha az megtudja, gyermeket vár.

József egy kétkezi munkához szokott férfi. Igaz, királyi nemzetséghez tartozott, Dávid király leszármazottja. Azonban, sosem vágyott többre, mint az egyszerű életre. De akkor megtudta, hogy a jegyese gyermeket vár. József nem akart hinni a fülének. Először dühös volt. Biztosan hűtlen volt hozzá Mária! Hogy tehette ezt? Aztán elfogta a félelem: hiszen, ha ez kitudódik, Máriát megkövezik. Segítenie kell rajta, meg kell őt védenie! Aznap éjszaka nehezen aludt el. Újra és újra Istenhez kiáltott segítségért. És ekkor neki is angyali jelenése volt. Az angyal azt mondta, Mária gyermeke a Szentlélek által fogant és ő lesz Izrael megmentője, ahogyan azt a próféták által Isten megígérte. Józse-

fből ekkor elpárolgott minden kétség, tisztán látott már mindent. Egyetlen dolgot kell tennie: engedelmeskedni Istennek!

Talán nem fogtunk fel teljesen, hogy Isten milyen csodát akar végrehajtani általunk, de igent mondtunk Neki. Hosszú és nehéz út vezetett Betlehemig, ahol nem jutott már számunkra szállás. Mégsincs velünk Isten? – gondoltuk kétkedve. Végre egy istállóban kaptunk helyet, ahol még aznap éjjel megszületett Jézus. Karjainkban tartva, egymásra nézve határozottan mondhattuk: igen, velünk az Isten.

A pásztorok, a bölcsek, Mária és József is megtapasztalhatta karácsony éjszakáján, hogy Isten valóban az övéivel van! Az idei karácsonyon is talán a legfontosabb kérdés az lehet mindannyiunk számára, hogy hisszük-e, érezzük-e, akarjuk-e, hogy velünk legyen a Mindenható Isten?

Részéről ez nem kérdés, hiszen karácsony éjszakáján belépett az életünkbe, és várja minden embertől, hogy reagáljon rá.

Kívánom, hogy minden békési ember megélhesse Isten minden helyzetben mellettünk való jelenlétét. Szülessen meg bennünk ez a felismerés és legyen ezáltal valóban Isten közelében töltött, áldott ünnepünk!

**Jánk Alexandra,
Kicskáné Tomuczka Renáta,
Kicska László Miklós,
Molnár Máté**

Három első osztályunk indul

PETŐFI UTCA 1. A

Olasz Bernadett vagyok. 2005-ben végeztem Szarvason a Tessedik Sámuel Főiskola Pedagógiai Főiskolai Kar tanító szakán, vizuális nevelés és fotógrafika műveltségterületen. Gyermekkorom is iskolánkhoz kötődik, mert általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat egyaránt itt végeztem.

Gyakorló pedagógusként is ebben az intézményben kezdtem pályámat. Tizenhat éve tanítok iskolánkban, jelenleg osztályfőnökként matematika, környezetismeret, rajz, technika és testnevelés tantárgyakat tanítom. Az Intézmény tehetséggondozói és fejlesztési feladatainak köréből már harmadik éve a természetismeret témakörét tanítom az osztályomnak. Célom a gyerekek óvodából iskolába való beszkokásának megkönnyítése, a családi légkör kialakítása, amely elvezeti a kicsiket a könnyebb tanuláshoz. Ennek érdekében interaktív táblát is használok, amely lehetőséget ad a változatos és érdekes ismeretelsajátításra.

Tanító párommal iskolaotthonos formában tervezzük a közös munkát. 2022 szeptemberétől pedig nagyon várom a leendő első osztályos gyermekeket és Anikó nénivel közösen ránk váró feladatokat.

Csonka Jánosné, Anikó néni vagyok. Óvónői szakközépiskolában érettségiztem, a tanítói oklevelet Debrecenben szereztem, majd „Művészetpedagógiai” műveltségterületen, Nagyörösrön bővítettem tudásomat. Az óvodás gyermek belép az iskola falai közé, s már tanulnia kell. A játékoság

helyébe lép a tudatosság és sokszor a sikerélmények helyébe léphet a sikertelenség, a kudarc. Ezek elkerülése érdekében olvasás- írás óráimat játékosá, élményszerűvé próbálom varázsolni a drámapedagógia módszerével, a drámajátékkal. Egyedül a játék, a játékos munka teremti meg azt a légkört, amelyben a gyermek élni és tevékenykedni tud. Ehhez a játékosághoz igyekszem megteremteni a megfelelő feltételeket, amikor csak a tananyag engedi. Az egyéni képességek kibontakoztatására, a tehetségek támogatására is nagy hangsúlyt fektetek. Rajzpályázatokra, versmondó, mesemondó versenyekre készítem fel tanítványaimat. Vallom Szent-Györgyi Albert gondolatait, szerinte: „Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felébredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, megtanulja szeretni amit csinál és megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.” Hiszem, ha mindezt áthatja „a szeretet, ami türelmes, jóságos, nem irigykedik, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem viselkedik bántóan...” (Pál 1. levele a Korintusiakhoz), akkor élményekben és tudásban gazdag alsós évek várnak kis osztályunkra.

PETŐFI UTCA 1. B

Izsó Hunor vagyok, tanító, metamorphoses meseterapeuta-jelölt. A Károli Gáspár Református Egyetemen kaptam meg tanítói diplomámat, melyet az évek során mentálhigiénés szakemberként, majd szakvizsgázott pedagógusként bővítettem. Úgy is, mint három gyermek

édesapja és több generáció tanítója, a személyiségfejlődés csodájaként élem meg az iskolába lépés pillanatát. A pillanatot, mely a családok életében is döntő jelentőségű.

Az 1.b osztályban az írás, az olvasás és a matematika lehetőségekkel, csodákkal teli világában fogom kalauzolni a gyerekeket. Az óvodából érkezve tanítványaim mindezt képességeik, tehetségük és nem utolsósorban a mesék erejének segítségével tehetik majd meg. Az alsó tagozat feladata a stabil alapok biztosítása mellett a tanulás megszerettetése. Célom, hogy az előttünk álló négy év ne csupán munkát, hanem életre szóló élményt, kihívások felé indító kalandot jelentsen a gyerekek számára.

Munkám során a tehetséggondozás és a felzárkóztatás jól megválasztott aránya mellett kiemelt jelentőségűnek tekintem a természet megismertetését, tiszteletének kialakítását is. Az osztály délelőtti órái, a délutáni napközi kiegyensúlyozott, szeretetteljes légkörében válnak tartós sikerré. Az, hogy ezt a stabil háttérrel egy fiatalosan dinamikus, nyitott és gyakorlott kollégával biztosíthatjuk, lehetőségek hosszú sorát jelenti. Sok szeretettel és várakozással tekintek az előttünk álló négy esztendő elé.

Balogh Csilla vagyok, pedagógiai asszisztens, a Gál Ferenc Egyetem másodéves tanítójelöltje. Megtisztelő feladatnak tekintem, hogy abban az iskolában taníthatok majd, ahol én is felnőttem, ahová az 1. osztálytól egészen az érettségiig jártam.

Két éve dolgozom gyerekekkel a Szegedi Kis István Református Gimnázium, Technikum, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium nevelőjeként. Nagy öröm számomra, hogy a tanulók és kollégák bizalma, tapasztalatai által nem csupán elméletben, hanem a mindennapi feladatokon keresztül állhatok itt helyt. Az 1.b osztályban a készségtárgyak, így a rajz és technika tanítása lesz a területem.

Tantárgyaim mellett a délutáni napköziben megvalósuló szerteágazó tanulmányi és szabadidős tevékenységeket fogom szervezni. Fontosnak tartom, hogy a délelőtti intenzívebb időszakot követően megfelelő teret biztosítsak a közösségformálás nyugodt, kiegyensúlyozott feladatainak is. Szeretném kihasználni az informatika adta lehetőségeket, ezzel is színesebbé, interaktívabbá tenni a tanulást. A mai modern világban, ahol a gyerekek már egyre kisebb koruk-

ban találkozunk a digitális eszközökkel, fontosnak tartom, hogy megismertessem velük ennek a hasznos oldalát. Hiszem, hogy a gyermekek fejlődése elsősorban sikerélmények kérdése. Szeretettel várom leendő kis tanítványaimat!

RÁKÓCZI UTCA 1. A

Székely Edit vagyok, tanítói oklevelemet 2013-ban szereztem Szarvason, testnevelés és sport műveltségterületen. Büszke vagyok arra, hogy ott taníthatok, ahol korábban én voltam kisdíák.

Tanítóként kiemelt feladatom az első években az iskola, a tanulás megszerettetése, amit az életkori sajátosságok figyelembevételével tevékenykedtetően, játékosan, élményszerűen igyekszem megvalósítani. Alapvető feladatomnak tartom, a tehetséggondozást és a különböző versenyeken való megmérettetést, valamint a felzárkóztatást. A tanulás megkönnyítésére a digitális tananyagokat is szívesen használom annak érdekében, hogy színesítse tanóráimat. Sok dicsérettel, pozitív megerősítéssel ösztönzőm tanulóimat. Tanító párommal iskolaotthonos formában fogunk dolgozni. Ő matematika, én pedig a magyar nyelv és irodalmat fogom tanítani. Folyamatosan keresem a szakmai kihívásokat, új lehetőségeket. Jelenleg, gyerekjoga oktatói képzést folytatok, amit szeret-

Pilánné Varga Helén Noémi vagyok. A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Karán szereztem tanítói diplomát 2012-ben, matematika műveltségterülettel. Két alsó tagozatos gyermekem van, akik iskolánk tanulói. Mint édesanya, tapasztalatból tudom, mennyire

fontos az óvoda-iskola közötti zökkenőmentes átmenet biztosítása. Az elmúlt években végzettségemnek megfelelően matematikát tanítottam 5. és 6. évfolyamon. Megtapasztaltam a tanító nénik/bácsik lelkiismeretes munkájának eredményét az 5. évfolyamra érkező diákok esetében. Nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy a leendő elsősöket én vezethetem be a számok csodálatos világába. A gyermekek életkori sajátosságait, egyéni képességeit figyelembe véve, jó hangulatban, játékosan, de fegyelmezett légkörben igyekszem átadni azokat az ismereteket, amire a felső tagozaton és a mindennapi életben építhetnek. Jelen, értékválságban lévő világunkban életpéldával és szavaimmal képviselni fogom a Biblia által tanított alapvető értékeket.

Mi a baj a grincsfával?

Annyira népszerű dekorációs elem lett az utóbbi pár évben az úgynevezett grincsfá, hogy egyes helyeken már nemcsak díszítésként funkcionál, egyenesen átvette a karácsonyfa helyét. De lássuk ki is/mi is az a grincs/grincsfá, hogyan néz ki, és mi az üzenete. Biztosan sokan látták már karácsony időszakában valamelyik csatornán a Grincs című filmet. Bevallom én még soha nem voltam képes megnézni, egész egyszerűen a hideg kiráz ettől a zöld színű, szörös lénytől. A film főszerepében egyébként Jim Carrey látható. A történet pedig az, hogy Grincs egy mesebeli lény, aki egy félresikerült ajándék miatt megutálta a karácsonyt. Ez a félresikerült ajándék történetesen az volt, hogy a város polgármesterétől egy borotvát kapott ajándékba. Ezen úgy felbőszült, hogy elhatározta, ellopja a karácsonyt... S, nemcsak a karácsonyfákat, hanem a dekorációkat, az égőket és még az ajándékokat is.

Grincsfá:

Ha az alakját vesszük elsőként számba jól látjuk olyan, mint egy gúzsba kötött fenyő (a bűn megkötöz), a hegye nem felfelé, hanem lefelé lóg (nem Istenre mutat, hanem egyenesen a pokolra). A grincsfán többnyire nincs világítás, sem gyertya, így ezzel a komorságot és a sötétséget szimbolizálja. „Anyagát” tekintve Magyarországon téli-és óriás zsurlóból kötik, melyek közül az előbbi súlyo-

san, utóbbi enyhén mérgező. Tele van tehát csupa negatív szimbólumokkal. Válasszuk ehelyett inkább az adventi koszorút. S, ha nem vagyunk tisztában azzal, hogy miért is erre essen a választásunk, szeretném ennek az üzenetét is leírni. Az adventi koszorú kerek formájával az örökkévalóságot formálja meg, gyertyáival a fényt, és az életet szimbolizálja, hétről hétre egyre több fényével pedig a közeledő Krisztus teljes világosságára is előre mutat. Minden gyertya szimbolizál egy fogalmat: Hit, remény, öröm, szeretet. Összegzésképpen tehát elmondható, hogy sokkal, de sokkal szebb és hangulatossabb is az adventi koszorú, mint a grincsfá. Ha mindezek ellenére is grincsfát állítunk, készülünk fel arra, hogy nem az áldást hozzuk be az otthonunkba! Mindezek mérlegelésével körültekintően válasszuk meg ünnepi díszünket.

Mucsiné Fodor Hajnalka

Folyamatosan bővül a Szegedi képzési kínálat

A Szegedi Kis István Református Gimnázium, Technikum, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium a Békési Református Egyházközség többcélú közös igazgatású köznevelési intézménye. Az iskola 1552 óta a város és a környék meghatározó tanítási központja. Szegedi Kis István reformátor alapította, és kezdetben a debreceni Református Kollégium partikulájaként működött. Intézményünk az évszázadok során mindig alkalmazkodott a változó korszak követelményeihez, és igyekezett megragadni a fejlődés lehetőségét. Egyházi fenntartás alá 1992 óta tartozik ismét.

A közoktatás, a szakképzés, valamint a munkaerő piaci változásokhoz alkalmazkodva az elmúlt években folyamatosan bővítettük középiskolai képzési kínálatunkat.

A 2013–14-es tanévben köznevelési típusú sportiskolai gimnáziumi képzést indítottunk, hiszen az évek során fokozatosan nőtt a versenysportban kiemelkedő teljesítményt nyújtó diákok száma. Ez a képzési forma kitartást, szorgalmat kíván a diákoktól, hiszen a mindennapos edzések, rendszeres mérkőzések mellett a tanulmányban is helyt kell állniuk.

2018-ban középiskolai képzésünk komoly mérföldkőhöz érkezett, hiszen hosszú előkészítések, egyeztetések (vezetőtársak, fenntartó, pedagógusok, szülők, diákok) eredményeként a hagyományos gimnáziumi képzés mellett szakgimnáziumi képzést indítottunk szélesítve képzési kínálatunkat közgazdaság ágazat és sport ágazat területén. Közgazdaság ágazaton belül három szakképesítés megszerzésére nyílik lehetőség intézményünkben (vállalkozási és bérügyintéző, pénzügyi- számviteli ügyintéző, vám-, jövedéki- és termékdíj ügyintéző), míg sport ágazatban sportedző szakképe-

sítés megszerzését biztosítjuk a diákok számára.

A 2020/2021-es tanév komoly változásokkal indult a szakképzés területén. Az ágazati törvénymódosítások értelmében átalakult a szakképzés intézményi szerkezete. Ennek következtében a szakgimnáziumi képzést az ötéves technikai képzés váltotta fel felmenő rendszerben. Az ötéves képzés egyesíti a gimnázium és

a szakmatanulás előnyeit. A képzés eleje ágazati alapozó képzésről szól, amely időtartama két év. Az alapozó képzés egy gyakorlatorientált ágazati alapvizsgával zárul, majd a képzés második szakasza már a konkrét szakmára vonatkozó ismeretek átadásáról szól.

Jelenleg intézményünk a középfokú oktatást gimnáziumi és technikai képzés keretében valósítja meg.

Szegedi Kis István Református Gimnázium, Technikum,
Általános Iskola, Óvoda és Kollégium

Békés

5630 Békés, Petőfi S. u. 11-13. Tel.: 66/411-867

web: www.refibekes.hu email: iskola@refibekes.hu

Gimnázium

- **Négy évfolyamos általános tantervű gimnáziumi képzés (0001)**
- **Köznevelési típusú sportiskolai osztály (0002)**
- **Hat évfolyamos gimnáziumi képzés (0003)**

Technikum

Gazdálkodás és menedzsment ágazat

- **Pénzügyi- számviteli ügyintéző (0004)**
- **Vállalkozási ügyviteli ügyintéző (0005)**

Hit, tudás, szeretet...

A gimnáziumi képzésen belül hat évfolyamos (kisgimnázium), illetve négy évfolyamos általános tantervű, valamint köznevelési típusú sportiskolai gimnáziumi osztályok működnek intézményünkben. A gimnáziumi képzés célja az általános műveltség megalapozása, sikeres érettségi vizsgára való felkészítés, a felsőfokú oktatás ismereteinek megalapozása és a továbbtanulás segítése. Emelt óraszámú nyelvoktatást biztosítunk az első idegen nyelvből 9–10. évfolyamon heti 4 órában, 11–12. évfolyamon heti 6 órában. A négy év alatt megszerezhetők a középfokú (a haladó csoportban akár felsőfokú) nyelvvizsgához szükséges ismeretek. Kiemelt feladatnak tartjuk, hogy a diákjainkat sikeres emelt szintű érettségi vizsgákra készítsük fel, melyet fakultáció keretében biztosítunk 11–12. évfolyamon

heti négy órában. A gimnáziumi képzés előnye az is, hogy ebben a képzési formában biztosított a természettudományos tantárgyak (fizika, földrajz, biológia, kémia) önálló tantárgyként való oktatása. Ezek a tantárgyak számos felsőoktatási intézmény felvételi követelményében kötelező érettségi tantárgyként jelennek meg.

Az 5 éves technikai képzés gazdálkodás és menedzsment ágazatban történik. Gazdálkodás és menedzsment ágazaton belül két szakképesítés megszerzésére nyílik lehetőség az intézményben (vállalkozási és ügyviteli ügyintéző, valamint pénzügyi-számviteli ügyintéző). A technikai képzés a szakképesítés megszerzésére és a szakirányú továbbtanulásra készíti a tanulókat, hiszen a közismereti tantárgyak mellett szakmai tantárgyakat is tanulnak a diákok. A technikai

képzés kiválasztásánál az intézmény hagyományait, a rendelkezésre álló humánerőforrást, a tanulói, szülői igényeket, a települési környezetet, valamint a köznevelés irányítás elvárásainak változásait tartottuk szem előtt.

Fontosnak tartjuk, hogy a diákok megfelelő, alapos ismeretek és a szükséges kompetenciák birtokában képesek legyenek az eredményes továbbtanulásra, helyt tudjanak állni a munka világában. Olyan iskolai közösség kialakítására törekszünk, amelyben a tanulók és pedagógusok a közös munka során átérezhetik az egymásért élés örömét és felelősségét, tevékenységükkel a közösséget tovább gazdagítják.

Dr. Pataki Ágnes

**Igazgatóhelyettes, középiskolai
intézményegység-vezető**

Akikre büszkék vagyunk...
Ösztöndíjasaink a 2021/2022. tanévben

Diákjaink ösztöndíját Békés Város Önkormányzata és a Békési Református Egyházközség biztosítja.

					
Lipcsei Richard László	Balázs Gyöngyi	Rózsavölgyi Szabina Andrea	Balogh Ágnes Kira	Serev Viktória Virág	Klement Ildikó Kata
					
Antóni Mirabella Angyalka	Szűcs Mihály Imre	Lukatos Petra	Kovács Rajmund	Péter Lilla Dóra	Dobrai Dávid
					
Nehéz Klára	Szűcs Nikolett	Berki Mózes Bence	Almási-Nagy Kinga	Petrus Levente	Sipaki Ildikó
					
Madarasi Benec					

Jó fa jó gyümölcsöt terem

A honfoglalás előtti Kánaán földjét, vagyis a 3000-3500 évvel ezelőtti Szentföldet vizekben és ásványkincsekben gazdag és bőven termő területnek írja le a szentíró. A föld termése és bősége az Úr áldásának köszönhető, ezzel szemben az Úr büntetése az, hogy a gazdagon termő vidék gyümölcsöt hozó fái kipusztulnak. Erről írt Jóel próféta is. A Júdeát pusztító sáskajárást és a tartós szárazságot komoly isteni figyelmeztető jelnek tekintette, és a népet bűnbánatra szólította fel. „A szőlőtő elszáradt, a fügefafa elherdadt, a gránátalma, a pálma, az almafa és a mező minden fája kiszáradt; a mosoly is lehervadt az emberek arcáról.” (Jóel 1,12) A Bibliából az látható, hogy akár bőség, akár szűkösség van az országban, a szőlőn kívül a gyümölcsfák is nagyon fontos szerepet töltek be az ókori zsidóság mezőgazdaságában. Az Újszövetségben a gyümölcs általában fontos teológiai üzenetet hordoz. „Teremjetez hát a megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjétek azt

mondani magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak. (Lk 3,8-9) Lássunk egy másik bibliai igeverset is: „Mert minden fát a maga gyümölcséről ismernek meg, hiszen túskebokorról nem szednek fügét, csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt.” (Lk 6,44-45) A „jó gyümölcs” példázata Isten népéről személy szerint rólunk is szól. Arról is, hogy Isten nem azért teremtett bennünket, hogy önmagunkért éljünk, hanem hogy Istennek dicsőséget szerezzünk. Gyümölcséről ismerjük meg a fát! Tartsunk önvizsgálatot, vizsgáljuk meg, hogy teremjük-e a Lélek gyümölcsöt, amely „a szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” (Gal 5,22).

NARANCSSOS-HABOS MANDULATORTA

A tésztához:

- 4 db egész tojás
- 100 g. porcukor
- 1db narancs héja
- 1 cs. sütőpor
- csipet só
- 200 g. darált mandula
- 50 g. liszt

A habhoz:

- 2 dl habtejszín
- 1 cs. zselatin
- 1 dl natúr görög joghurt
- 1 db narancs leve
- 50 g. porcukor

Elkészítése:

A tészta hozzávalóiból hagyományos piskótát sütünk. A tojásokat szétválasztjuk, a sárgáját a narancslével habosra keverjük, a fehérjét pedig a porcukorral és a sóval kemény habbá verjük. A két masszát egyneműsítjük, majd folyamatos keverés mellett hozzáadjuk a liszttel elkevert mandulát is. Vigyázzunk, hogy ne keverjük túl. Előmelegített 180 fokos sütőben aranybarnára sütjük. Ha kisült, hagyjuk tel-

jesen kihűlni. Amíg hűl, elkészítjük a habot. A tejszín verjük habbá, előtte ne felejtjük el pár órára hűtőbe tenni, hogy lehűlhessen. Adjuk hozzá a zselatint, további fél percig folytassuk a tejszín felferését. Ezután adjuk hozzá a görög joghurtot, valamint a narancs kifacsart levét illetve a porcukrot is.

Kenjük a torta tetejére, majd egy éjszakára tegyük a hűtőszekrénybe. Díszítésként a tetejére tehetünk narancs szeleteket, csokoládé forgácsot illetve porcukorral is hinthetjük, ha édesebb végeredményt szeretnénk!

Jó étvágyat kíván a rovat házigazdája:

Mucsiné Fodor Hajnalka

